

[Brorsen.]

dybtgaaende Undersøgelse, for at man kunde komme til Klarhed over, hvad der yderligere skulde gøres for at bringe Landbruget paa ret Køl. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at de fleste af Kommissionens Medlemmer, maaske dem alle, gik til Arbejdet med den bestemte Overbevisning, at vi gennem en dybtgaaende Undersøgelse vilde naa frem til gode Resultater.

Det er naturligvis kun en begrænset Del af Landbrugets Produktion, hvis Priser vi her kan regulere. Vi ved jo alle, at det kun er en Brøkdæl, en 20—25 pCt. af Landbrugets samlede Produktion, der gaar til indenlandsk Forbrug, men det er dog altid noget, og naar man statistisk undersøger det, opdager man, at det drejer sig om meget betydelige Beløb, saa betydelige Beløb, at jeg er overbevist om, at man vil blive lidt forbavset, naar man ser, hvor meget der i Virkeligheden anvendes af Landbrugets Produktion indenfor Landets Grænser. En Statistiker, som for Resten var Medlem af Kommissionen, har foretaget en Beregning og opstillet et Skema, hvoraf man kan se, hvor meget der i 1929 blev betalt for den Del af Landbrugets Produktion, der gik til Forsyning af Indlandet, og hvor meget der betaltes for de samme Varer i 1933. I 1929, med de Priser, vi havde den Gang, brugte hele Befolkningen for over $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner Landbrugsvarer, og naar vi holder os til den Befolkning, der er udenfor Landbruget, kommer vi ned paa et Tal af 359 Mill. Kr. Men med de Priser, vi havde i Januar—Maj 1933, er Tallet 359 Millioner dalet til 232 Millioner, hvoraf man vil se, at Landbruget faar 127 Mill. Kr. mindre for de samme Varer end i 1929. Nu skal man naturligvis ikke tage Tallet 127 — og det tror jeg heller ikke vedkommende Statistiker ønsker — aldeles bestemt, men det er noget deromkring. Og jeg skynder mig at tilføje, fordi jeg ikke vil give forkerte Oplysninger her, at Priserne, det ved vi alle, har rettet sig noget fra Maanederne Januar—Maj indtil nu. Men at der er et betydeligt Tab for Landbruget fra 1929 til i Aar paa de Varer, der sælges indenfor Landets Grænser, er der ingen Tvivl om. Det var i Virkeligheden vor Opgave i Kommissionen, saaledes opfattede vi det i hvert Fald fra Venstres Side, at det, der skulde gøres, var, for at sige det kort og rent ud, at de øvrige Befolkningsklasser skulde betale til Landbruget for de Varer, Landbruget afleverede til dem, ikke saa lidt større Millionbeløb, end Tilfældet er. Vi er altsaa gaaet ud fra,

at det var vor Opgave, at der skulde udarbejdes forskellige Lovforslag, hvorigenem man kunde naa det, jeg her har nævnt. Men det havde sin Vanskelighed at blive enig — saadan gaar det jo altid i en Kommission. Det var altsaa vor Opfattelse, at der skulde betales mere rigelige Priser; det var ikke blot en Fordeling, der skulde være Tale om, ikke blot en Flytten Brikker, men der skulde tilføres Landbruget et betydeligt Millionbeløb mere for de Varer, det sælger indenfor Landets Grænser.

Denne Opgave er forlængst taget op og løst i andre Lande. Hvis den højtærede Landbrugsminister kan sige mig, hvor der er noget Land, der ikke har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, vil jeg gerne have, at han nævner det. Vi har i Landbokommissionen faaet forskellige Oplysninger, hvoraf det fremgaar, hvorledes man andre Steder for længst har løst det Spørgsmaal, vi har tumlet med her i Sommer, og ogsaa løst det paa en ganske anderledes rationel Maade, end der vilde blive Tale om, selv om man vedtog Landbokommissionens Forslag uændret. I de forskellige Lande, hvor man har været inde paa disse Spørgsmaal, er Motiveringen den ganske simple, at Befolkningsklasser udenfor Landbruget ikke har noget Krav paa at faa Varerne billigere eller langt under Produktionsprisen. Fordi man paa Grund af Afspærringspolitik uadtil er kommet ind i store Vanskeligheder med Hensyn til Eksporten, har den indenlandske Befolkning ikke noget Krav paa stadig at faa Varerne til Priser, der ligger betydeligt under Produktionsprisen. Man vil lægge Mærke til, at det er den Motivering, der findes overalt i de forskellige Lande, hvor disse Spørgsmaal har været til Behandling, og hvor de ogsaa er blevet løst. Hvis jeg skulde nævne enkelte Lande, hvor man paa en meget rationel Maade har gennemført en hel Række Foranstaltninger, kunde jeg fremhæve Lande som Holland og Sverige. Den socialdemokratiske Regering i Sverige har ikke været bange for at være med til at arbejde paa en Plan, som er ganske anderledes rationel end den, der er Tale om at gennemføre her.

Det var altsaa det Arbejde, Landbokommissionen gik ind til, og trods Vanskeligheder og Uoverensstemmelser naaede vi til et Forlig, et Kompromis, som ingen i og for sig er fuldt tilfreds med, men som indeholdt saadanne Bestemmelser, at man — det gælder i alt Fald for vort Vedkommende — ikke mente at kunne lade det hele springe, og derfor gik man altsaa med til en samlet Indstilling fra Kommis-